

*„Duy yákhá hin mánge
Duy punrá hin mánge
Dukh ándrál yákhá
Já ándre punrá
Já ándrál punrá,
Já ándre pçuv,
Já ándrál pçuv
Andro meriben!“*

*„Две очи имам,
два крака имам.
Да отиде от очите
болката в краката!
После от краката
да отиде във земята.
После от земята
да отиде при смъртта!“*

Тук се появява връзката на кората от бъз с магията, която е древна и широко разпространена и която все още съществува; дори и в наши дни селяните в Ню Ингленд ѝ приписват лечебни свойства, каквито тя всъщност не притежава. Още от най-ранни времена сред северните раси Лейди Елдър⁵², както можем да научим от „Едата“ или от Фин Магнусен („Priscæ veterum Borealiū Mythologiæ Lexicon“, с. 21, 239)⁵³ и от Нируп („Worterbuch der Scandinavischen Mythologie“⁵⁴), се е ползвала със славата на неземно и призрачно създание. Тъй като растял на усамотени и мрачни места, както и заради формата му и аромата на цветовете, който се възприемал като отблъскващ, бъзът се свързвал със смъртта и някои смятат, че името му произхожда от Фрау Холе⁵⁵, магьосница и богиня на смъртта. Но с много по-голяма правдоподобност Швенк („Mythologie der Slaven“)⁵⁶ извлича корена му от hohl, т.е. кух, и тъй като се смятало, че духовете обитавали кухите дървета, то те обитавали и сърцевината на бъза. Швенк ни осведомява, че древните литовци почитали своя бог Пушкайт⁵⁷, аналог на

⁵² Букв. – Госпожа Бъз (англ.) – б. пр.

⁵³ Фин Магнусен (1781–1847) – скандинавски учен и археолог; роден в Исландия, починал в Дания. Цитираното произведение съставлява пълн митологичен речник, подготвен първоначално за трети том на Старата Еда, а по-късно издаден самостоятелно – б. пр.

⁵⁴ Размус Нируп (1759–1829) – датски историк. „Worterbuch der Scandinavischen Mythologie“ („Речник на скандинавската митология“) – б. пр.

⁵⁵ Der Hol – бъз (нем.) – б. пр.

⁵⁶ Конрад Швенк, „Митология на славяните“ – б. пр.

⁵⁷ Или Пушкайтис – б. пр.